

og Lærlingelønnens Fastsættelse ved Lov. Ordføreren karakteriserede Lovforslaget som en »voldsom« Omvæltning af de bestaaende Lærlingeforhold og hævdede, at mange Læresteder, hvis Lovforslaget blev gennemført, vilde blive lukket for Tilgang af Lærlinge. Taleren beklagede, at der ikke ved Lovforslaget var taget mindste Hensyn til de Synspunkter, Venstre havde gjort gældende ved tidligere Behandlinger af Spørgsmaalet. Han erklærede sig sluttelig villig til en saglig Behandling af Lovforslaget, men dette maatte underkastes adskillige Ændringer. — De Konservatives Ordfører hvad angik Lovforslagets Bestemmelser om Haandværk og Industri (Pitzner) kritiserede ligeledes Lovforslaget og mente bl. a., at det ved sin »misforstaaede humane Hensyn-tagen til de unge vilde blive et Grundskud for den Mesterlære«, som havde givet saa gode Resultater. Ordføreren erklærede sig villig til en saglig Behandling, men Partiet maatte paa det bestemteste og med alle Midler gaa imod Forslaget, som det forelaa. De Konservatives Ordfører for Handelens Vedkommende (Halfdan Hendriksen) ytrede bl. a., at Handelen ikke var tilfreds med den nuværende Lov, men at Lovforslaget vilde virke endnu mere utilfredsstillende. — Paa de Radikales Vegne erklærede Rager, at han paa alle Punkter med Undtagelse af nogle enkelte Smaating fandt, at Lovforslaget traf det rette. Derimod modsatte Ordføreren for Retsforbundet (Geert-Jørgensen) sig Lovforslaget, idet Partiet ikke ønskede Lovregler, der tilsigter en yderligere Indblanding fra det offentliges Side i det kontraktlige Forhold mellem Mester og Lærling.

I den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning indstillede et *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) Lovforslaget til Vedtagelse med enkelte Ændringer, for hvilke der er gjort Rede i det foregaaende. *Venstremindretallet* udtalte, at Loven af 6. Maj 1921 var en saa stærk Udvidelse af de bestaaende Lærlingeforhold, at en Videreførelse i den af Flertallet ønskede Retning vilde være til stor Skade for den fra alle Sider anerkendte Mesterlære og vilde møde stærk Modstand indenfor Handel og Haandværk. Navnlig i en for Erhvervslivet saa vanskelig Tid vilde en saa stærk Omvæltning af de bestaaende Lærlingeforhold være ganske hensigtsløs. Ud fra disse Synspunkter stillede Mindretallet det af Landstinget i Rigsdags-samlingen 1927—28 vedtagne og af et Udvalgsflertal i Folke-tinget 1928—29 indstillede Forslag til Lærlingelov som Ændringsforslag til Lovforslaget (se Aarvog 1927—28, Side 325). Ændringsforslaget forkastedes imidlertid med 59 St. mod 28. — *Det konservative Mindretal* indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Mindretallet udtaler i Betænkningen, at det »giver Afkald paa at stille Ændringsforslag, da Udvalgs-